

підконтрольних (піднаглядних) об'єктів для досягнення найбільш ефективним і безпечним способом поставлених цілей управління в цій сфері шляхом реалізації відповідних завдань і функцій контролю та нагляду [1, с. 12].

Отже, враховуючи вищезазначене, можна стверджувати, що авіаційна галузь відіграє надзвичайно важливу роль серед інших видів транспорту в Україні, але є і досить вразливою, тому для її ефективного функціонування необхідно проводити ряд заходів з боку держави.

Література

1. Калюжний Р. А. Організаційно-правове забезпечення безпеки польотів на авіаційному транспорті / Р. А. Калюжний, І. М. Сопілко // Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право». – 2013. – Вип. 3 (28). – С. 10-16.

2. Ківалов С. В. Адміністративне право України: навч.-метод. посібник / С. В. Ківалов, Л. Р. Біла. – Вид. 2-ге, перероб. і доп. – Одеса: Юридична література, 2002. – 250 с.

3. Про схвалення Концепції Державної цільової програми безпеки польотів на період до 2015 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2009 р. № 273-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/273-2009-%D1%80>.

УДК 347.763:347.795.4 (043.2)

Опаренюк В. Р., Пятрін Д. К., студенти,
Навчально-науковий інститут Аеронавігації,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Миронець О. М., старший викладач

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВТРАТИ БАГАЖУ ПРИ ПОВІТРЯНОМУ ПЕРЕВЕЗЕННІ

У наші дні кількість повітряних перевезень з комерційною, а також туристичною метою постійно зростає. Авіатранспортування пасажирів, як правило, відбувається разом із перевезенням їх багажу. Згідно з п. 18 ст. 1 Повітряного кодексу України (далі по тексту – ПК України), під багажем розуміються предмети, майно та інша особиста власність пасажира, що перевозяться на повітряному судні [1]. Відповідно до п. 43 та 90 ст. 1 ПК України, багаж поділяється на зареєстрований та незареєстрований. Той, що під час авіаперевезення перебуває в салоні повітряного судна, називається незареєстрованим або ж ручною поклажею. Цей вид

багажу знаходиться під контролем та відповідальністю пасажира. Проте багаж, на який перевізник оформив багажну квитанцію та видав багажну ідентифікаційну бирку, називається зареєстрований. Він приймається під відповідальність перевізника для авіатранспортування та своєчасної доставки. Вказане зумовлює актуальність дослідження правового аспекту відповідальності за останній вид багажу у випадку його втрати чи пошкодження.

Відповідно до ч. 11 ст. 100 Повітряного кодексу України, авіаперевізник несе відповідальність за втрату або шкоду, заподіяну під час перевезення багажу відповідно до вимог і правил, передбачених міжнародними договорами України, законодавством України, в тому числі авіаційними правилами України, розмір якої має бути однаковим для внутрішніх і для міжнародних рейсів [1].

Варто зауважити, що сам факт отримання зареєстрованого багажу пасажиром, який претензій не пред'являє, до доведення протилежного означає його доставку у належному стані. Відповідно до ч. 2 п. 1 гл. 3 розділу XXVIII наказу Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу» від 30 листопада 2012 р. № 735 [2] (далі по тексту – Правила) саме на пасажира покладається обов'язок засвідчити протилежне шляхом оформлення акта про неналежне перевезення багажу (PIR – Property Irregularity Report) до виходу з багажного відділення аеропорту.

Крім того, саме пасажиром могут бути вжито ряд превентивних заходів для попередження втрати власного багажу:

- 1) пасажир повинен прослідкувати наявність надійного кріплення багажної бирки на ручці багажу;
- 2) до передачі багажу агентом пасажиру потрібно перевірити чи багажна бирка точно ідентифікує останній пункт його поїздки;
- 3) пасажир повинен упевнитися, що агент з оформлення багажу видав корінець багажних бирок пасажиру;
- 4) по прибуттю до пункту призначення пасажиру необхідно звірити номер багажної квитанції, виданої йому на руки, з номером бирки, прикріпленої на ручку отриманого багажу, щоб уникнути випадкового обміну. Також, пасажиру варто помістити на багаж власну іменну бирку, наприклад, у прозору кишеню багажу, з даними про його прізвище, ім'я, по батькові, країну, адресу проживання або ж прибуття, телефонний номер з метою швидкої ідентифікації та пошуку у випадку втрати багажу [3].

Відповідно до п. 2, 4 гл. 3 розділу XXVIII Правил у випадку неналежного перевезення зареєстрованого багажу пасажир повинен надіслати перевізнику претензію негайно після виявлення

пошкодження (втрати частини вмісту багажу) й протягом 7 календарних днів з дати отримання зареєстрованого багажу. До претензії мають бути додані всі необхідні документи, що підтверджують права пасажирів вимагати відшкодування залежно від того, щодо чого висувається претензія, у тому числі квиток (маршрут-квитанцію), фіскальні чеки оплати послуг, квитанція про оплату наднормового багажу, відривний талон багажної ідентифікаційної бирки, акт про неналежне перевезення багажу, інші документи, що можуть прискорити розгляд претензійних вимог. Сума претензії має бути доведена заінтересованою особою [2].

Варто зауважити, що претензії щодо втрати багажу висуваються до перевізника після того, як багаж буде визнано втраченим. Законодавцем встановлено, що він вважається втраченим, якщо його не виявлено за результатами розшуку протягом 21 календарного дня з дати, наступної за тією, коли багаж повинен був прибути до місця призначення. У цьому випадку відповідно до п. 3 гл. 3 розділу XXVIII Правил претензія до перевізника повинна бути висунута протягом 2 років з дати прибуття повітряного судна до місця призначення або з дати, коли повітряне судно повинно було прибути до місця призначення, або з дати, коли припинилося перевезення [2].

Законодавцем у п. 7 гл. 3 розділу XXVIII Правил також визначено види пошкодження багажу, за які перевізник не несе відповідальності. До таких відносяться: зламані коліщатка та ніжки валіз, сумок тощо, загублені ремінці та петельки, незначні потертості або подряпини, пошкодження як результат надмірного наповнення валізи, пошкодження ручки валізи або сумки, пошкодження крихких речей або продуктів, що швидко псуються, пошкодження предметів, які неналежно упаковані.

Отже, незважаючи на те, що юридичну відповідальність за втрату чи пошкодження багажу при його авіатранспортуванні несе перевізник, пасажирів необхідно проявити активність, а також правову обізнаність, якщо він бажає дійсно отримати компенсацію за нанесену йому шкоду.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>.

2. Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу: наказ Міністерства інфраструктури України від 30 листопада 2012 р. № 735 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z2219-12/print1443100114311832>.

3. Lost luggage: How to Prevent? // UM Air Magazine. – № 5, July-August 2012. – P. 50-51.